

snævre Grænser herfor, dels at Tilskuddene til disse Fonds var for ringe, saaledes at Medlemmerne selv maatte bære en meget stor Andel af Udgifterne, hvad de ikke var i Stand til efter de foregaaende Aars betydelige Arbejdsløsheds kriser, der havde stillet store Krav til Medlemmerne til Opretholdelse af den ordinære Forsikring.

For at raade Bod paa disse Mangler gav man da ved Lov Nr. 124 af 4. April 1928 Arbejdsløsheds kasser, der oprettede Krisefonds inden 1. Juli 1928, Adgang til at faa særlig Støtte til Oprettelsen af disse Fonds, dels i Form af et Tilskud paa indtil 10 Kr. pr. Medlem, dels som Laan paa indtil 5 Kr. pr. Medlem. Endvidere gennemførte man ved Lov af 9. November 1928 en Lempelse i Reglerne for, hvornaar en Krisefond kan træde i Virksomhed.

Der er imidlertid herved kun opnaaet, at yderligere 3 Arbejdsløsheds kasser — Den keramiske Industris, Skraatobaksarbejdernes og Tobaksarbejdernes — har oprettet Krisefonds, saaledes at der stadig kun findes 6 Krisefonds indenfor de 70 anerkendte Arbejdsløsheds kasser. —

For saa vidt man igennem det i 1927 gennemførte System med Krisefonds indenfor de enkelte Arbejdsløsheds kasser skal blive i Stand til at løse Problemet om Understøttelse af arbejdsløse under ekstraordinær Arbejdsløshed, vil det herefter være nødvendigt, at der i videre Omfang end hidtil ydes disse Fonds Tilskud af det offentlige, ligesom det i enkelte andre Henseender vil være nødvendigt at ændre de gældende Regler. De i Lovforslagets § 22 indeholdte Bestemmelser tager Sigte herpaa.

Hvad først angaar Betingelserne for at anse Arbejdsløsheden for ekstraordinær, fastsatte Loven af 1. Juli 1927, at dette skulde afgøres paa Grundlag af de sidste 10 Aar med Udskydelse af de to højeste Procenter. Dette ændredes ved Loven af 9. November 1928 til at være de sidste 16 Aar med Udskydelse af de fire højeste Procenter. Under Hensyn til, at der har været ekstraordinær Arbejdsløshed her i Landet siden 1917 — med Undtagelse af enkelte kortere Mellemrum —, og til, at de fornævnte Beregningsregler efterhaanden vil medføre, at de gode Beskæftigelsesaar før Krigen og i Krigen første Aar ikke tages med i Betragtning, maa det imidlertid antages, at heller ikke det ved Loven af 9. November 1928 gennemførte Beregningsgrundlag vil give et Resultat, der virkelig kan siges at udtrykke Normalledigheden i et Fag.

Dette Resultat vil snarere naaes, naar man regner med en længere Aarrække, og Ministeriet foreslaar derfor, at Normalledighedsprocenten beregnes paa Grundlag af de sidste 30 Aar med Udskydelse af de 10 daarlige Aar og saaledes, at Aarene forud for 1910 ikke tages i Betragtning, idet der ikke foreligger det fornødne statistiske Materiale fra denne Tid.

Med Hensyn til det Tillæg, hvormed den aktuelle Ledighedsprocent skal overstige Normalledighedsprocenten, for at Arbejdsløsheden skal anses for ekstraordinær, kan man formentlig blive staaende ved Bestemmelserne i Loven af 9. November 1928, dog at den laveste Tillægsprocent bør ned sættes fra 30 til 20. Denne vil komme til Anvendelse i Tilfælde af, at Normalledighedsprocenten er 30 eller derover.

Ved Siden af de i den nugældende Lovs § 19, Stk. 6 — saaledes som dette er affattet efter Loven af 9. November 1928 — indeholdte Bestemmelser om en Krisefonds Adgang til at aabne for Udbetaling, selv om Ledighedsprocenten ikke overstiger Normalledighedsprocenten i det ellers udkrævede Omfang, bør der formentlig gives Adgang til at yde Krisehjælp, naar den aktuelle Ledighed har et saa stort Omfang, at 50 pCt. eller mere af Kassens Medlemmer er ledigmeldte. Man stiller derfor Forslag herom.

Den Begrænsning, som Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 § 19, Stk. 8, fastsætter for Krisehjælpens Omfang og Varighed — kun to Trediedele af Kassens ordinære Dagpengehjælp og kun for 70 Dage indenfor 12 Maaneder — bør derhos bortfalde, idet Trangen til Hjælp stiger under langvarig Arbejdsløshed. Man foreslaar derfor, at Krisehjælpen skal ydes i samme Størrelse og Omfang som Kassens ordinære Dagpenge-Understøttelse.

For at opmuntre til Dannelsen af Krisefonds foreslaar man, at der en Gang for alle skal ydes Kasserne et Etablerings tilskud af 30 Kr. pr. Medlem, dog at de Kasser, der allerede har modtaget et Tilskud af 10 Kr. pr. Medlem i Henhold til fornævnte Lov af 4. April 1928, kun skal have dette suppleret op til 30 Kr. Den samlede Udgift hertil vil under Forudsætning af, at alle Kasser opretter Krisefonds, andrage ca. 7 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., hvoraf Staten skal bære en Trediedel eller ca. 2.60 Mill. Kr. og Arbejdsløshedsfonden Resten eller ca. 5,15 Mill. Kr.

Som aarlige Tilskud til Fondene skal der af Staten ydes et Beløb, der beregnes efter samme Regler som Statstilskudet til